

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

XII. évfolyam, 6. szám

Ára : 1 lej

2011. JÚNIUS

Zsadányi Lajos

Jön a nyár

Tenyérnyi felhőt hajt a szél,
nap öntözi a fák haját.
Fű zizzen, ájul a levél,
kék ruhát ölt a szarkaláb.

A kukoricák levele
lángol, megsebzí az eget.
Bokrok pihegnek, száll a fény,
a táj szomjasan integet.

Halk csobbanás a habokon,
megroppan, lehajlik a nád.
Lengenek a kalászfekék,
suhognak az éles kaszák.

A boglyák szakállában már
dühös villámok alszanak.
Kosarat ringatva a nyár
jön, jön a kerti fák alatt.

Hazaérkeztünk

Életoromnál fogva egyre gyakrabban rádöbbenek, hogy szép lassan megtelnek tartalommal, valóságokat öltenek bohó fiatalon közhelynek titulált mondatok. Még ezen is túlmutat az, hogy bár sose hittem volna, mégis átértékelődött, jelentésváltozáson ment át bennem Tamási Áron gondolata: "azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne". Hát ahol laksz, az nem otthon? Nem eléggé haza?

Ez egyáltalán nem jelenti azt, hogy ne éreztem volna magam otthon ott, ahol élek. Sőt mindig büszke voltam, vagyok arra, hogy ott élhetek, ahol szeretem is, hogy sose nem volt bennem nyoma sem az elvagyódásnak. Viszont ama hírhedt december 5-én rájöttem arra, hogy ha vágyódnék is új otthonra találni: nem kérnek belőlem; talán először éreztem meg életemben a visszaautásítás élményét. Mint ahogy egy gyermek dacol, dühöng, szinte már-már vágyat éreztem, hogy el kellene innen menni; minden magyarázat, bocsánatkérés elment a fülem mellett; észérvekkkel nem tudtam felfogni, hogyan mondhat nemet anya el gyerekének, nagytstvér a kicsinek. Ám ahogy telt az idő, csillapodott a felindultságom és eljutottam a teljes elfogadás szintjére: a társadalom, amely nemet mondott nekünk, emberekből áll, akik befolyásolhatóak, becsaphatóak, pláne ha a hazugságokat konkrét számokba rögzítik (emlékezzünk csak hány forintba is taksáltak bennünket?); aztán meg olyan messze áll az átlagember mindennapi életétől az, amit mi nap mint nap megélünk: a sehovásetartozás érzése.

Fél évtized kellett ahhoz is, hogy a majd százéves kirekesztettséget feloldjuk: visszakaptuk azt, amit nagyapánk, dédapánk elveszítettek. Azt, amit tőlük elvettek hétköznapi körülmények között, visszaadták nekünk ünnepi hangulatban, díszmagyarban, székelyruhában. Ebből vizsgázott jelesre Maglód város lakossága, vezetői 2011. június 24-én. Az odaadásból, a ragaszkodásból adtak példát, megtettek mindent, hogy felejthetetlen újdonsággal szólaljon meg az Isten áldd meg a magyart. Könnybe lábadt szemekkel néztük a nagy gonddal összeválogatott hangulatteremtő kisfilmet, amely kockái között nemegyszer felbukkant kis falunk képe, ismerősök, falubeliek. Vagyis nemcsak az a több mint ötven lövétei tette le az állampolgársági esküt, hanem ezzel együtt formaiság nélkül, de egész falunk befogadásra talált a maglódiak szívében.

Bár csak a legritkább esetben kapta ugyanaz vissza a magyarságát, mint akitől elvettek, mégis úgy érezzük, hogy megoldást találtunk a régi sérelmek enyhítésére. Megható volt látni, hogy nyolcvanas éveiben járó lövétei ember felvállalta a hosszú utat, csak hogy részesüljön abban az élményben, amit az újra megtalált haza jelenthet: "Magyarországot hazámnak tekintem". Köszönjük az unokáink, dédunokáink nevében, akik ugyancsak elmondhatják magukról: Én ne lennék magyar?! Nagyapám is az volt!

Mag Ottilia

Júniusi tanácsülés

A Helyi Tanács 2011. június 27-én tartotta rendes havi gyűlését. A gyűlés napirendi pontjait a gyűlésvezető elnök, Kelemen Árpád, terjesztette megvitatásra jelen levő 11 testületi tag elé:

1) Az első napirendi pont keretén belül a polgármester ismertette, hogy a DC 29-es, Lövete-Kalibáskő közötti községi út javítási munkálataira elkészített technikai dokumentációt módosítani kell. Több helyen az árvizek következtében megrongálódtak a patakmedrek, veszélyeztetve a mellette levő utat. Néhány helyen pedig a jelenlegi helyzet nem engedi meg az előírt útszélességet. Tehát a tervező szakemberek javasolták hogy módosuljon az útszélesség (3 m aszfalt és 2x 0,5 m szegély). Az így megmaradt összeget lehetne a partvédelemre fordítani. A testület jóváhagyta a módosításokat.

2) A Lövete község ivóvíz ellátása nevű beruházási munkálatainak megvalósítási tanulmányát, amely egy új rendszer kiépítését tervezi Kőgyakrától a Csengettyűig, a tanács jóváhagyta.

Ismertették, hogy azért választották ezt a víztársulatot, mert a legtöbb családot lát el ivóvízzel. Csak akkor kötnék össze a régi hálózattal, amikor szükség van rá, vagyis amikor vízhiány van. Javaslatok hangzottak el, hogy mielőbb le kellene rakni az új vezetékeket azokon a helyeken, ahol még nincsen elvégezve az aszfaltozás a megyei úton. Önerőből is meg lehetne oldani a Csengettyű és a Gál utca közötti részen.

3) A harmadik napirendi pont keretén belül a község közvagyionlistájának a módosítását terjesztették elő. Erre azért van szükség mert a Kultúrotthon felújítási pályázata követeli, hogy az említett ingatlan a község magántulajdonában legyen. Még nincsenek konkrétan felsorolva hogy milyen munkálatokat fognak elvégezni, ezt majd a tervezők fogják elkészíteni, a tanácsosok, a polgármesterek javaslatát figyelembe véve. A testület beleegyezett, hogy a pályázat kivitelezése alatt, a munkálatok idejére a Kultúrotthon helyeződjön át a község közvagyionából a magánvagyonába, ezáltal módosuljon a Község közvagyionlistája.

4) Már ismertettük, hogy Lövete község címertervezését nem fogadták el, mert nagyon hasonlított a Székelykeresztúr város címertervezetéhez. Azóta egyeztetések folytak, amelynek következtében a város visszalépett és módosítani fogja az címertervezését. Tehát szabadbá vált ismét a pálya a községünk címerének a hitelesítése érdekében. Maradt minden az eddigi terv szerint. Erre egy határozatot kellett ismét hozzanak a tanácsosok, akik ezt 11 kéz magasbalendítésével meg is tették.

5) A polgármester ismertette, hogy a tavalyi, Budakalász polgármesterével folytatott, beszélgetések után Budakalász testvértelepülés úgy döntött, hogy segít a tervezett természetrajzi múzeum létrehozásában. A határozatuk alapján 500.000Ft összeget adományoztak kizárólag erre a célra községünknek. A Helyi Tanács egy határozatot kell hozzon ennek az adománynak az elfogadására. Az összeget egy valutás számlára utalták, az elhasználá-

sáról pedig elszámolást kell a részükre is elküldeni. Semmilyen más kötelezettséget nem követel ez a község részéről. A testület ellenszavazat nélkül fogadta el a testvértelepülés adományát.

6) Az alpolgármester ismertette a szelektív hulladékgyűjtést szabályozó 132/2010-es előírásait, amely szerint az önkormányzat köteles megoldani a településen, a Polgármesteri Hivatalban, valamint az alárendelt intézményekben a szelektív hulladékgyűjtést. Erre a célra különböző színű edényeket kell használni és a kinevezett személyek pedig ellenőrzik, hogy miként zajlik ezeknek a válogatott hulladékoknak az elszállítása, majd jelentéseket küldenek az illetékeseknek. Kérdés hangzott el, hogy a válogatott hulladék értékesítéséből fordít-e vissza valamit a szállító cég. Nagyon minimális összeget vissza fog adnia községnek.

7) A különfélék között a következő dolgokat vitattak meg:

- Lehetőség van arra, hogy a mezei utakat községi utakká minősítsenek. A javaslatokat viszont a tanácsosok még nem tették meg. Ezeknek az utaknak a feljavítására, modernizálására sokkal nagyobb esély lenne, ha minősített utak lennének (pl. Lázuta, Hosszúmcósár, Oza, Nemezes, Szerepreze felé vezető utak). Remélhetőleg ezzel nem nehezítik meg az amúgy is nehéz helyzetben levő helyi rendszámmal közlekedő emberek dolgát, életét.

- Folytatható az Oza felé vezető sáros út salakozása, javíthatása.

- A falutalálkozó előkészítése, programok összeállítása érdekében a tanács, a szakbizottság a jövő héten fog összeülni.

- Július elejéig a Tájház, Könyvtár környékén is elvégzik a munkálatokat és területrendezés is lesz.

- Megkezdődtek a 132-es megyei úton a munkálatok. A fedett sáncokat kezdték építeni a Csengettyűtől felfele, viszont a hidak problémája még nincs tisztázva.

- Folytathatók a csatornázási munkálatok az elmaradt kisebb szakaszokon. Várják az ülepítőhöz szükséges gépezeteket, felszereléseket. Kiseb bonyodalnat okozott a TVA megemelkedése, viszont várhatóan megoldódik. A rácsatlakozások körüli kérdőjeleket említették meg, amelyek pillanatnyilag le vannak állva.

- A Gyilkoskő felé vezető út javítási munkálatait önerőből és a Közbirtokossággal közösen július hónap folyamán kezdjük.

- A térfigyelő rendszer kiépítése érdekében felvették a kapcsolatot egy szakképpel.

- A rendszeres villanyáramkiesések elkerülése érdekében a többi homoródminti településsel közösen panaszlevelet fogalmaztunk meg az áramszolgáltató cég, a Megyei Tanács és a Prefektúra felé, de nem sok eredménye volt. A villamossági gépek meghibásodása esetén a károsult személyek pert indíthatnak az Electrica ellen, az okozott kár megtérítése érdekében.

Miért zarándokol egy református lelkipásztor a csíksomlyói búcsúra?

Beszélgetés Bálint Klára maglódi református lelkipásztorral*

- *Hogyan jutott el Csíksomlyóra?*

Maglódon az utóbbi években már hagyománnyá vált, hogy polgármesterünk és polgári körös vezetőink szervezésében, csoport indul Lövétére, hogy meglátogassa igen szeretett testvérfalunkat. Hagyomány az is, hogy együtt zarándokolnak el a toronyiránt ötven kilométerre levő csíksomlyói búcsúra, ahol nem csak szimbolikusan, hanem konkrétan is összelelkezhettek a világ minden tájáról érkező magyar testvéreinkkel. Azt gondoltam és azt éreztem: ott a helyem! Huszonöt éve vagyok Maglód református lelkipásztora, és nagyon szeretem Maglódot, a benne élőket, legyenek azok bármely vallásúak. Régen vártam már a lehetőséget, hogy én is csatlakozhassak zarándok testvéreimhez és egymással karöltve éadjunk el a csíksomlyói búcsúra.

- *Tehát tavaly volt először Csíksomlyón.*

Szerettem volna eddig is, de pünkösdkor lelkipásztorként itthon van szolgálatom. Nem kis szervezéssel 2010 pünkösdjén végre sikerült nagy örömmel, hogy én is együtt induljak a maglódi-lövétei szereteinkkel.

- *Hogy sikerült a zarándoklat?*

Nagyon-nagyon jól! Technikai részletekkel nem kéne dicsekednem, de bevallom: életemben összesen ennyit még nem gyalogoltam, nemhogy egyszerre. Végig esett az eső, nyakig sárban jártunk. Alkalmatlan cipőm véresre törte a lábam. És csak a végén jöttünk rá, hogy az esőköpenyem alatti, kölcsönkapott hátizsákom pántja hosszabbra volt beállítva a kellenél, így végig előregörnyedtem, mint egy anyóka tettem meg az utat.....néha az életemért küzdve, hősiesen és boldogan.

- *Miért zarándokolt el református lelkipásztor létére egy katolikus Mária-ünnepre?*

Mert a magam módján nagyon is szeretem az Úr Jézus Krisztus édesanyját, Máriát, akit az Isten olyan különleges szeretettel ajándékozott meg, hogy megszülhette Isten egyetlen szeretett gyermekét, az Isten mindenét, a mi Megtartónkat. Én is édesanya vagyok. Két nagyon kedves gyermeket hordhattam a szívem alatt. Mária az Istent hordhatta, ringathatta, ölelhette. Gyönyörű szép méltóság és küldetés. Hát, hogy ne szeretném Máriát! Hát, hogy ne simogathatnám meg, amikor ilyen nagyon kedves és aranyos édesanyja volt az én nagyon szeretett Uram Jézusomnak!

- *Egy református lelkész miért zarándokol el egy olyan ünnepre, ahol többek között azt ünneplik, hogy a csíki katolikusok a reformáció korában diadalt arattak a rájuk protestantizmusukat rákényszeríteni akarók felett?*

Azért, mert én ellene vagyok minden erőszaknak, s ez alól nem felmentés, ha a magam tábora-béli is az elkövető. Ahogy válaszolok a kérdéseire, meg egyébként is, egyre inkább azt gondolom, hogy a mostani világ - legalábbis az enyém - nem arról szól, hogy miféle kisebb-nagyobb valamik választanak el minket egymástól -akár még dogmatikailag is, amiben nagyon is otthon vagyok-

hanem, hogy micsoda lehetőség van az egymásra találásban. Egyre inkább azt élelem meg, hogy a nyitottság, a befogadás és a bizalom -éppen, ami sebezhetővé tesz minket-olyan ablakká válhat szívünkön, ahol az Isten titkokat rejtő ajándékaival egy-egy kivételes pillanatban megajándékozhat minket.

- *Isteni ajándék? Ritkán adatik meg.*

Igen. Életem legszebb kincsei között őrzött ajándékkal gazdagodhattam az elmúlt év pünkösdjén, testvérfalunk, Lövéte katolikus templomában. Amikor a majd 50 km-es árkon-bokron esőben-sárban megtett kétnapos csíksomlyói zarándoklatunkról hazaérkeztünk Lövétére, a színtiszta katolikus falu pap bácsija (ők így hívják) megkért engem, a református lelkész: szólnék-e a pünkösdi ünnepi kismisében, ahol majd főként gyerekek és asszonyok fognak hallgatni? Micsoda meg nem szokott szeretet, szelídség és bizalom kellett ehhez a katolikus lelkész társam szívében, hisz ott református lelkész, főként nőben még életükben nem láttak. Megilletődve és nagy örömmel mondtam igent. Mivel semmiféle "papos" ruhám nem volt, kölcsönkértem a háziasszonyom lövétei népviseletét. Az ő ruhájukba bújtam bele, ahogyan az Isten is Jézusban felöltötte magára az embert. A zsúfolásig megtelt templomban, 600 embernek hirdethettem a pünkösdkor hozzánk eljött isteni szeretet és erő vigasztalását. Ezt a házi feladatot kaptuk a Búcsúban Bőjte Csaba atyától. Aztán megkért a pap bácsi, hogy elmondanám-e ugyanezt a nagymisében is a kemény férfiakból is álló nagy gyülekezetnek. Torkomban dobogó szívvel igent mondtam.

- *És elfogadták, befogadták önt a lövétei népviseletbe öltözött református lelkipásztornőt?*

Alig merem elmondani, de mégis, hisz Istent dicséri: a Szentlélek szívből szívbe vitte az ígét, a szeretetet. A keménynek mondtak is, és én is bele-bele nyeltünk a könnyeinkbe. A mise végén református szokás szerint kimentem az ajtóba kezefogni a hivekkel. Simogattak, puszilgattak a székely mamák, hogy az Isten fizesse meg! -Jaj kedves, jó Istenem, megfizetted, érdemtelenül, busásan megfizetted! Elmondhatatlanul boldog voltam ennyi-enyi szeretettől! Örültem, hogy adhattam az Istenét és kaphattam a Testvéreimét.

- *Mit őriz magában ezek után?*

Azóta is azon a bizonyos nyitottság-befogadás-bizalom ablakon gondolkodom. Működik, Istenem, de működik! Köszönöm, hogy a Lélek fűjja, nyitogatja azt az ablakot: ki-be, be-ki. S ha majd a mi Trianoni emlékműünk köveit meg-megsimogatom, minden egyes simogatásnál érezni fogom kezemen a lövétei székely néni simogatását, torkomban a székely férfiember benyelt könnyeit, szívemben: hogy mennyire is nagyon szeretlek Titeket maglódiak, és bárhol is élő magyar testvéreim.

* megjelent a Csíksomlyó Magazin 2011. évi 7. számában

Csíksomlyói Szűzanya - Székelyek Édesanyja

Amikor az ember a búcsús zarándoklatokról érdeklődik idős emberektől, abban is meglátszik a zarándoklat élethű lelki tisztasága, hogy gondolkodás nélkül árad a szó a megélt lelki élmény elmeséléséről és ugyanabban a pillanatban látni lehet, hogy ez az ember lélekben most újra átéli a fél évszázaddal ezelőtti zarándoklat szépségeit.

Ha egy kicsi párhuzamot szeretnénk vonni őseink zarándoklata és a mi jelenlegi zarándoklatunkról, elmondhatjuk, hogy sok a közös dolog bennük, hiszen a Csíksomlyói Szűzanyával való találkozásra készülni kell testben-lélekben. Ahogyan a püspök úr mondta a szentbeszéd elején, amikor a gyermek hazatér, nem úgy fejezi ki, hogy hazamegyek, hanem édesanyámhoz megyek. A zarándoklat eltervezése már napokkal, sőt hónapokkal azelőtt megkezdődött, hiszen úgy kellett beosztani a munkát, hogy a búcsús napokra csak a legkevesebb maradjon, a családayáknak főzni kellett az otthon maradt családtag számára, valaki fel kellett vállalja az állatok gondozását, ha másképp nem lehetett, rá kellett bízni egy jó szomszédra, egyszóval a zarándoklatra nyugodt lelkülettel kellett elmenni.

Napjainkban is hasonló a készülődés, a zarándoklatra áldozatot kell hozni. Egy zarándoklat lelki értékét nem lehet a külsőségekből megállapítani és levonni a következtetést, hiszen imádkozni sokféle formában lehet: csoportosan, egyénileg, hangosan, csendben elmélyülve a gondolatainkal, de egy biztos, mindenki valamit viszen a Szűzanyával való találkozásra. Amikor az átázott gyalogos zarándoklok számára szentmisét mutattak be Kirulyban az idén, a budakalászi pap bácsi kérte, hogy mindenki mondjon egy pár szót, honnan jött és miért vállalta a nagy utat. Szebbnél szebb gondolatok hagyták el az emberek ajkát, többször elhangzott hogy hála-ból, hogy megérhettem a nyugdíjat, családomért, az összmagyarságért, gyógyulásért, fogadalomból, a Szűzanyáért, sikeres vizsgákért, kipróbáljam, hogy megtudom-e hozni ezt a nagy áldozatot, eljutni Somlyóra az őseink útvonalán, sokan a tévében látták a nagy búcsút és eljöttek Magyarországról, hogy élőben részt vegyenek a zarándoklaton, bűnbocsánatért, a jelenlegi nehézségek elviseléséért ... és még sok más sóhaj hangzott el.

Aztán egymás mellé állíthatjuk a búcsúra vitt dolgokat: bokancs, pampó - sportcipő, túracipő, gumicsizma; székely népviselet - rövidnadrág, tréning nadrág, polók; tarisnya, átalvető - hátizsák, táskák, esőernyők, esőkabátok; szalonna, túró, tejeskávé, házikenyér - szendvics, tea, kávé, üdítő, hideg felvágott, sütemények; templomi zászlók, fiatal nyírfák feldíszítve szalagokkal - magyar zászló, lövéte zászló, helység jelző tábla.

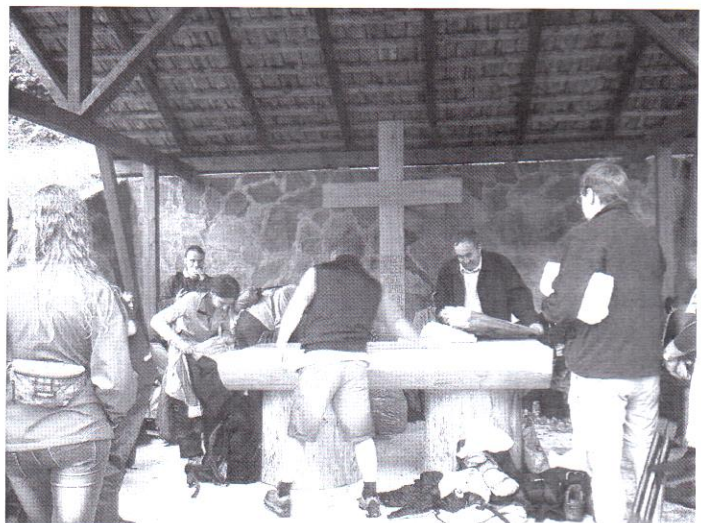
A búcsúra való eljutás ezelőtt gyalogosan, szekerekkel történt, ők is pénteken reggel indultak, többször pihenőt tartva, és ha kisebb időre megpihentek is csűrökben szünyókálni, vagy megszáritkozni, tovább folytatták útjukat és az éjszakai órákban megérkeztek a kegytemplomba, ahol "befészkelve magukat" a padokba, a templom földjére is lülve imádkoztak, virrasztottak, pi-

hentek, szünyókáltak reggelig. Jelenleg gyalogosan, csoportosan autóbuszokon, személygépkocsikkal zarándokolnak a Szűzanya lábához. És mindenki elhozta ajándékát a Székelyek Édesanyjához, énekelve a gyönyörű Mária énekeket, mindenki a maga tájszólásával, az imádságot, az örömet, a bánatot, a panaszt, mert tudta mindenki, hogy itt meghallgatásra talál "hol már ember nem segíthet, a Te erőd nem török meg". Talán a Szűzanyával való találkozás adott erőt őseinknek, hogy Pünkösöd szombat délutánján újból felvegyék a vándorbotot és a tarisnyát, és elinduljanak hazafelé a kitaposott ösvényen, hiszen Pünkösöd napján a nagymisére otthon kellett lenni. Ezen a reggelen kivonult a falu népe a búcsúsok fogadására a hegyre és közösen vonultak be a templomi zászlók, a szalagos nyírfák kíséretében hálát adni a Teremtőnek ezért a nagy lelki ajándékért.

Éljünk bármilyen korban, forduljon az élet bármilyen nagyot, a Szűzanya, a hit, az őseink iránti tisztelet nem tompulhat, éljünk bármilyen modern korban az ember tehetsége, magasba törése véges és amikor már nincs tovább, akkor feltekintünk az égre, onnan kérünk segítséget, ahol nem csálnak meg, nem hagynak cserben, mert a Jó Isten egyformán szereti gyermekeit. És mi nem lehetünk háládatlanok, a vándorbot mindig az ajtófélfának kell legyen támasztva, amelyet Keresztelő Szent János tiszteletére újból felvettünk és hasonlóan a Csíksomlyói búcsúhoz sokan elzarándokoltunk Kirulyba, hogy megtöltsük jelenlétünkkel, imáinkkal, énekeinkkel a völgyet, és kérjük az Úr Jézus előhírnökének pártfogását. A mise végén résztvettünk egy új kereszt szentelésén is, amelynek a fája abból a harangláb fájából készült, amelyet sajnos tisztességtelen, meggon-dolatlan kezek megaláztak.

Ne sajnáljuk az időt, fáradságot, használjuk ki a zarándoklatokat, mert ott különösen kérhetjük az Egek Urát magunk és otthon maradt embertársaink számára és a kegyelem nem fog elmaradni, mert "soha sem lehetett hallani, hogy valakit magára hagyta volna, aki oltalmadat kérte és segítségért hozzád folyamodott".

Lázár Béla

Épített örökségünk megújulása a Két-Homoród mentén

A Két-Homoród mentét a hátrányos helyzetű területek, vidékek között tartjuk számon, elsősorban azért, mert az utóbbi évtizedekben olyan gazdasági és társadalmi válságon mentek keresztül a települései, amelyek hátráltatták a harmonikus fejlődésük lehetőségét. Gondolunk itt elsősorban az 50-es években lezajlott kollektivizálásra. Ennek következtében a települések nagyrésze, leszámítva a vidék ipari központjaként számoltartott Szentegyháza vonzáskörzetébe tartozó községeket, elnéptelenedett, elöregedett vagy legalábbis a demográfiai mutatói negatívra váltottak. Ez a folyamat 1989 után tovább erősödött, sőt egy újabb, megoldhatatlannak tűnő problémával, a munkanélküliséggel párosult. A városokra beköltöző, jobb megélhetés után néző emberek nyomában mindenütt kiürült udvarok, bedeszkázott ablakú házak maradtak és úgy nézett ki, hogy a helyi értékek közé tartozó, a Szászföld közelségét visszatükröző több évszázados magánépületek, s nyomukban a templomok, a falusi vendégfogadók, intézmények (óvodák, iskolák, kultúrházak) is véglegesen az enyészet útjára lépnek.

Nemrég lehetőségem volt ennek a "hátrányos helyzetű" kistérségnek több településére eljutnom s azt tapasztalnom, hogy az itteni épített örökséget nemcsak kutatják, hanem kézzel foghatóan tesznek valamit annak a megóvásáért is. Csökkenőben a magára hagyott, gazdátlan házak száma és egyre többet kerítnek körül a kőművesek szakszerű felújítás céljából. Valóságos "falumegújítási politikáról" beszélhetünk, amelynek a háta mögött azonban nem az állami intézményeink, hanem elsősorban magánemberek, vállalkozók állnak, olyanok akiknek a szemében ez a kistérség elsősorban mint "szabadidő- és üdülőtérség" az utóbbi évtizedekben felértékelődött. Elsősorban azért, mert lokálisan (pl. Homoródszentpál, Homoródbásfalva) kötődnek ehez a tájhoz, vagy pedig azért, mert az áttekinthető falusias vagy tradicionális életforma attraktív számukra, ahol a nagyvárosi

rohanó és zajos életet kedvükre kipihenhetik (pl. Homoródszentpál, Homoródkeményfalva). A konkrét felújításoknak köszönhetően egy-egy település új perspektívákat találhat elsősorban a turizmus, pontosabban a kulturális turizmus terén. Ez utóbbi továbbfejlesztése pedig pozitíven hathat a lakosságra, "a falu öntudatára" minek következtében annak a sajátos kulturális és szociális identitása újraéledhet...

Nem szabad azonban szem elől téveszteni azt, hogy a településképp, a falu arculatának megújítása nemcsak ilyen-olyan renoválást, póznákra aggatott "virágosítást" jelent, hanem annál sokkal többet. A szépítgetések, csinosítgatások egyértelműen hozzájárulnak az ott élők közérzetének javulásához, de az igazi megújulásnak valójában, -ahogy azt Orosz Bálint jó tíz évvel ezelőtt megfogalmazta (Az épített örökség védelmének szerepe a falumegújításban. Falu, város, régió, 1999/6. szám, pp. 9 - 13.)- "most is a fejekben kell elkezdődnie", ugyanis ha "sikerül feltárni olyan speciális tevékenységeket és adottságokat, amelyek az adott falut egyedülállóvá és különlegessé teszik környezetében, akkor polgárai büszkékké lesznek rá, szívesen fognak ott lakni és érte dolgozni. A közösség összetartó ereje az, ami megakadályozhatja, hogy a falu fiataljai elvándoroljanak a nagyvárosokba. Egy olyan település, amely helyi munkalehetőségeket nyújt, és ahol "mindig történik valami", ahol az emberek együtt dolgoznak és együtt ünnepelek, meg tudja tartani polgárait." Magunk részéről csupán csak annyit teszünk hozzá, hogy a hagyományos falukép vagy épített örökségünk megőrzése és megújítása ott valósulhat meg eredményesen, ahol a helyiek is, s azok vezetői, a polgármesterek, tanácsosok, vagy a civil szerveződések is felismerik, hogy településük egyedi vonásainak a megőrzése, úgy kulturális mint gazdasági téren, hasznos lehet számukra.

Mihály János

"Mihály János különleges, pótolhatatlan emlékezetemberünk"

Amit elsőként az Udvarhelyi Híradó olvasói részenként ismerhettek meg, most egy kötetben olvasható: Mihály János történész gyaloglatának igényes foglaltata, a 215 fényképet és települési "láttelepet" tartalmazó gyönyörű kötet - Jánosfalvi Sándor István unitárius lelkész nyomdokain.

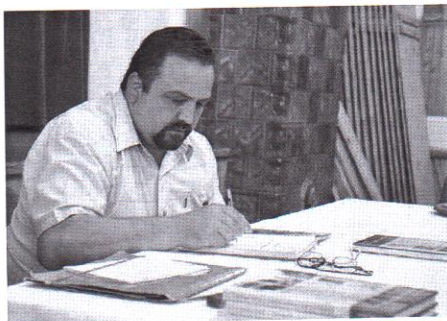
Gyalogosan a két Homoród mentén. Útirajz 2009-2010. címmel a közelmúltban megjelent könyvet a II. Székelyföld napok keretében vasárnap mutatták be a lövétei Népházban. Az egész Homoród mente minden települése képviseltette magát. Lázár Zoltán polgármester üdvözlőszavai után Lázár Hunor, András Róbert, András Andrea és Egyed Réka, a népdalvetélkedők nyertesei gyönyörű népdalokkal köszöntötték az esemény résztvevőit. Tanáruk, Lázár Béla szavaival: így kísérték el "gyalogolásán" a szerzőt, és bármikor lesznek "előszavai" a következő kö-

tetnek is. A "szép könyvet", "örökségünk leltárát", a "nélkülözhetetlen helytörténeti munkát" és a szerző adott-

ságait Oláh Sándor, a két Homoród mentének jó ismerője méltatta. Az emlékezet korát éljük, bár az emlékezet és átadásának társadalmi keretei, terei változtak. Meg kell teremteni az "emlékezeti helyeket", hogy az emberek, a történelem ismerői, "az emlékezetemberek" és amit a táj "kigyöngyözött magából", örökölni hagyhassák ilyen tartalmakkal. Mihály János köszönetet mondott az intézményi keretért, amelyben létrejöhett a gyaloglat és annak írott formája; feleségének, aki "bízott a kalandórozásban", "segítő" öseinknek és mindazoknak, akik útja során akár csak egy szelet kenyérrel is megkínálták. Az olvasók kérdéseire válaszolva számos adalékkal gyarapodtak a résztvevők. Majd hosszasan dedikálta a kötetet.

Molnár Melinda
Megj.: a könyv megvásárolható Mihály Margitnál (Polgármesteri Hivatal)

Harangszó

Te elszakított vagy, számkivetett rezgés!
Ronscsodból rakhatod ki kőfalad: magad!
Koncként vetett húsd feszítő didergés,
tüdőbajosoknak adtad a legjavad...
Nem adtad! Elvették! Sorshúzással döntött
az áruló galád! Hogy legyintett egy kéz!
A megöszült idő magába ütközött,
torz mosolyra jutott és abból is kevés...
Sebhelyet nyalogat farkasnyelvű bárány,
tejfogakban méreg, azt szívja az elme.
Valami hirtelen gyűrt csodára várván
kilencvenegy év egy nap alatt letelne?
Bajra baj, szenvedés, marhavagon húzza,
itt a "hallgass" -t mocsos lombikban kavarrják,
túlélő hátáról a hámló bőrt nyúzza
hazugságba burkolt sanyarú (i)gazság!
Bujdosó, árva - az is csak gyéren terem,
elfolyt a csatornán "hit szeretet remény",
hallgat a meglöpött - szája üres verem,
szusszanni is tilos, a levegő kemény...
-Húzd az igát barom! - kacagnak az egek,
pokolbéli dűnét felszántja az átok,
betakarják fémet szikrázó fellegek...
Utolsó harangszót borítanám rátok!

Péter Éva Erika

Olvasás

Olvasáson, olvasási készségen az embernek azt a tevékenységét értjük, amellyel az írott és nyomtatott szövegek tartalmát megérti, feldolgozza. Az olvasás elsajátítása az iskolába lépéskor kezdődik, tökéletesítése, készséggé fejlesztése (ami a cél) az iskolai tanulmányok egész idején át tart. Az a fontos elvárás, hogy a gyermek igényelje, szeresse az olvasást, elsősorban a környezeti hatások és a nevelés eredményeként valósul meg. Általában 8-9 éves korára olvasóvá fejlődhet egy gyermek, felébred benne a könyvek és az irodalom iránti igény. Fontos tényező az olvasóvá nevelésben a szülői ház, a gyermek otthoni környezete. Kiskorukban a szülők lassák el képeskönyvel a gyermekeket, olvassanak, mondjanak meséket, történeteket, később szorgalmazzák az olvasást, könyvtárba járást, mindig a koruknak megfelelő olvasmányok kerüljenek a kezükbe. Ennek elősegítése a tanárok, a könyvtáros feladata. Az olvasás által gazdagodik szókincsük, beszédkészségük, fantáziájuk. Ne felejtjük el, hogy a legkulturáltabb ajándék a könyv. A televízió, a számítógépek világában a mai gyermek beszéd és íráskészsége, olvasottsága rengeteg hiányosságot tükröz. Igazak Francis Bacon szavai: "Az olvasás teljese teszi az embert."

András Magdolna

Búcsúznak

Várva várt, mégis nehéz nap számunkra ez a mai. Búcsúznak. Nagyon vártuk, s az utolsó napokban éreztük igazán, hogy mennyire biztonságban vagyunk, voltunk itt.

Ismertük tanáraink és egymás szokásait, tudtuk, hová fordulhatunk segítségért, kiben bízhatunk. Itthon voltunk.

Nyolc éve már, hogy elsőként félve léptük át az iskola küszöbét. Nehéz, de egyben izgalmas évek voltak ezek. Osztálytársak, barátok, évfolyamtársak, jó ismerősök az iskolából. A kirándulások szép emléke, a dolgozatok izgalma, a szünetek vidámsága mindig elkísér minket.

Most, hogy ránézünk tanárainkra, elszorul a szívünk: hogyan is köszönhetnénk meg azt a sok türelmet, törődést, amit tőlük kaptunk? Kérjük, felejtsek el a velünk kapcsolatos rosszakat, bocsássák meg a csínytevééseinket és csak a jóra, a szépre emlékezzenek! Külön búcsúznak osztályfőnökeinktől, s köszönettel tartozunk nekik, akik közösséggé kovácsolták osztályainkat. Problémáinkkal bármikor fordulhatunk hozzájuk.

Drága szüleink és nagyszüleink! Hálásak vagyunk a gondoskodásért, szeretetért, támogatásért, amit mindennap megkaptunk tőletek. Középiszolások leszünk, már nem foghatjátok a kezünket, de tudjuk, hogy türelmetek, aggódásotok mindig elkísér.

Kedves itt maradó diáktársaink! Köszönjük nektek az együtt töltött éveket! Kérjük, próbáljatok meg helytállni, szorgalmasan tanulni, ne kövessetek el a miénknél is nagyobb diáksínyeket! Drága hetedikesek! Ti léptek most a helyünkbe, átveszitek iskolánk zászlaját. Reméljük jó példák voltunk számotokra.

Végül egy idézettel búcsúznak:

Visszontlátásra - mondom és megyek

Robognak vonatok - életek

Itt legbelül valami megremeg,

Mert nem tudom, soha nem tudhatom

Hogy szoríthatom-e még azt a kezét,

Amit most elengedek.

(Elhangzott a nyolcadikosok ballagási búcsúműsorán 2011. június 17-én)

A nyolcadikosok és nevelők hagyományos meccsén a legények győzedelmeskedtek felnőtt kihívóikon, a lányok viszont alulmaradtak a pedagóguscsoporttól.

A biciklitúra

Június negyedikén a tanító nénivel és huszonnégy gyermekkel biciklizni voltunk Almásra, Karácsonyfalvára és Oklándra. Reggel indultunk a központból. Ahogy beérkeztünk Almásra, megpihentünk és tovább folytattuk utunkat. Karácsonyfalván megnéztük az unitárius templomot, amelynek csodálatos festett kazettás mennyezete van, és ugyancsak szemügyre vettük a híres freskót.

Okládon beraktuk a bicikliket egy nénihez és el-sétáltunk egy üzletbe, ahol fagyit vettünk. Okládon is megnéztünk egy templomot, ami hasonló volt az előbbihez. Utána visszamentünk a nénihez és megettük az ételünket. Aztán felültünk a biciklikre és elindultunk haza. Hazafelé megettünk egy-egy fagyit és most már hazáig meg sem álltunk, mert jött a rossz idő. Nagyon jó volt!

György Krisztina, IV. A osztály

Gyermeknap

Az idei Gyermeknap alkalmából kirándultunk Nádasszékre. A kirándulás nagyon jó élmény volt.

Ezt a napot érdekessé, kellemessé tették a különböző ügyességi játékok (a győztesek apró díjakban részesültek), a jókedv, a friss levegő és a gyalogtúra. Hazafelé egy kicsit esett az eső, de a kedvünket ez nem rontotta el. Jó lenne, ha gyakrabban mennénk ilyen kirándulásra!

András Zsolt II.A osztály

Régi arcok sárgult fényképeken

Lövetei lányok (XIX. század vége). A képet ifj. Lázár Imre (Székelyudvarhely) bocsátotta rendelkezésünkre.

Anyakönyvi hírek - 2011. május

Születések: 4

ANDRÁS MELÁNIA, született 2011. május 12-én

MIHÁLY LÁSZLÓ, született 2011. május 17-én

ANDRÁS NIKOLETTA ANGELLA, született
2011. május 29-én

GYÖRGY BIANKA, született 2011. május 30-án

Házasságkötés: 2

TÓKOS LÁSZLÓ és HAJDU ANETTE

MIHÁLY ZOLTÁN és ORBÁN EMILIA

Őszinte részvétünket fejezzük ki a májusban elhunyt személyek hozzátartozóinak:

DEMETER ISTVÁNNÉ, született GÁL ANNA

- Lövete, 1471 szám, született 1929-ben

BÁLINT LAJOSNÉ, született FERENCZ

MARGIT - Lövete, 225 szám, született 1920-ban

Magyarországi kirándulás

Nagy örömünkre a lövetei iskola csapata képviselhette Erdélyt, a Budapesti Városligetben megrendezett kétnapos focibajnokságon, amelyen kilenc csapat vett részt. A csapat Balatonkenesén volt elszállásolva, és innen utaztunk fel Budapestre szombaton és vasárnap a mérkőzésekre. A bajnokságon a II. helyezést értük el. A mi csapatunkból került ki a gólkirály, Kelemen Krisztián személyében. Nagyon jól éreztük magunkat és reméljük, hogy lesz még alkalmunk ilyen kiránduláson résztvenni. A csapaj tagjai: Mihály Roland, Tókos Dezső, Fazakas Dávid, Busuic Sorin, Forgács Lajos-Ióránd, Kelemen Krisztián, Györgylőrincz Zsolt, Demeter Alfréd, László Dávid. Hajrá Lövete!

Györgylőrincz Zsolt

Régi korok anekdotái

Egy oláhfalvi embőr egykor azzal állott bé az udvarhelyi főtanoda első tanárjához, hogy ő azt hallotta, hogy itt ma disputáció lesz, s azért jött, hogy tudja meg, hogy mi es az a disputa?

- Az abból áll - mondta tréfálódva a tanár -, hogy az egyik ember kérdést teszen a másik eleibe, s aki nem tud megfelelni a kérdésre, az tartozik hat forintot fizetni a kérőknek.

- Jó - mondta az oláhfalvi -, úgy hát disputáljunk mi ketten.

A tanár leülteté az oláhfalvi embört az asztal mellé, szembe magával, s letéve hat forintot az asztalra, mondta:

- No, én azt kérdem tőled elsőben, mondd meg nekem, ki volt Jézusnak az anyja?

- Azt már jól tudom, hogy Szűz Mária volt, hallottam a plébá-

nos úrtól is elégszer - felelé az. - De ne menjünk most olyan messze - így az oláhfalvi -, hagyjuk el azt a régi dolgot, hanem mondja meg a professzor úr, hogy ki volt az én anyám?

- De azt csak nem tudhatom, hogy ki volt a te anyád - mondá a tanár.

- No, ha nem tudja, hát enyim a hat forint - mondá az oláhfalvi, s elkapván a hat forintot az asztalról, mint a szél, eltűné a tanodából.

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, tördelés és szerkesztés: Mag István

titkár: András Kinga, korrektúra: Mag Ottilia

Munkatársak: András Magdolna, András Zsolt, Györgylőrincz Emő, Lázár Béla, Lázár Zoltán,

Egyed Emília, Miklós Emília, Molnár Juliánna, Pál Erzsébet

Támogatók: Lövete Község Helyi Tanácsa, Lövete Közbirtokossága, Select Metleplast kft.,

Lövetei Római Katolikus Plébánia

A szerkesztőség elérhetősége: Lövete Községi Könyvtár, tel.: 0266-220806, e-mail: loveteikialto@freemail.hu

Közlemény

Több mint kilencvennégy millió lejt (22.031.580 eurót) utal át várhatóan már holnaptól közel hetvenezer hátrányos helyzetű övezetben gazdálkodó tej- és tejtermék termelő számára a Mezőgazdasági és Intervenciók Kifizetési Ügynökség (APIA), tájékoztató Tánzos Barna vidékfejlesztési államtitkár.

A 2010 augusztusa és októbere között, illetve az idei év februárjában leadott támogatási kérésekre, a tejkvótával és legalább 2-15 közötti állatállománnyal rendelkező gazdák állatonként 99,63 eurót kapnak. Azon termelők számára, akik ennél több jószággal rendelkeznek, szintén a 15 fejőstehénre számított érték lesz biztosítva.

"A megadott időintervallumban az ügynökség megyei ki- rendeltségeihez a vártnál jóval nagyobb számú kérés érkezett be, országos szinten a tejtermelő gazdák több mint 221.100 fejőstehén után igényeltek támogatást. A túljelentkezés kapcsán mindenképp pozitívumként említhető meg, hogy több gazda fog a támogatásban részesülni - amelynek következtében, a hátrányos helyzetű övezetek állatállománya minden bizonnyal gyarapodni fog -, negatívum viszont, hogy a szubvenció, amelynek maximális értéke 250 euró volt, alacsonyabb lett" - nyilatkozta Tánzos Barna államtitkár. Hozzátette, a hazai, valamint az Európai Unió alapokból fizetett szarvasmarha-támogatások, az elmúlt fél-, egy évben, egyrészt a gazdaságok gyarapodásához, másrészt pedig a szarvasmarhák értékének növekedéséhez vezettek, a gazdák sokkal jobban tudják értékesíteni állományaikat.

Az államtitkár elmondta, a támogatásra jogosult állatlétszám, illetve a kifizetési összegek tekintetében Hargita megyét (ahol 5266 termelő, 19.077 állatra kap támogatást) országos szinten csupán Suceáva megye előzi meg (itt 7438 gazda 21.464 állatra kap szubvenciót).

"A fenti eredményekre alapozva, szintén pozitívumként könyvelhető el, hogy a hátrányos helyzetű övezetekben, a gazdaságonkénti átlagos állatlétszám több erdélyi megyében is - így például Szeben, Kovászna, Brassó, Hargita megyékben - jóval az országos átlagon felüli, ami arra utal, hogy egyre több erdélyi gazda dönt az egy-két tehénes farmja fejlesztése mellett, ami a kis és közepes családi gazdaságok gyarapodásához vezethet" - magyarázta Tánzos Barna.

Az őszi ellenőrzések során egyébként az ügynökség alkalmazottai sajnos kivétel nélkül, minden megyében szembesültek a jogosultsági feltételek megszegésével, aminek következtében egyes igénylők támogatása lecsökkent, de olyanok is voltak (szám szerint 1065 gazda), akik a támogatási összeg teljes elvesztésével kellett számoljanak. A szankciókat elsősorban a hiányos dokumentációk, a helyszíni ellenőrzések során tapasztalt fűszámok és állatok hiánya, illetve az állatállományoknak, nem a lejelentett helyszínen történő tartása eredményezte.

A tervek szerint az APIA a támogatásra idén, július 15-e és augusztus 30-a között ír ki újabb kérésleadási periódust, viszont ehhez a pótlólagos támogatást biztosító 2010/755-es kormányhatározat módosítására lesz szükség.

Tánzos Barna vidékfejlesztési államtitkár
Sajtóiroda
2011.06.27

HIRDETÉS

LÖVÉTE KÖZBIRTOKOSSÁG
VERSENYVIZSGÁT HIRDET A LADÓHÁT KFT
ÜGYVEZETŐI ÁLLÁSÁNAK BETÖLTÉSÉRE.

SZÜKSÉGES IRATOK: ÖNÉLETRAJZ
ÉRETTSÉGI DIPLOMA MÁSOLAT
ERKÖLCSI BIZONYÍTVÁNY
ORVOSI IGAZOLÁS

*SZÁMÍTÓGÉPKEZELŐI ISMERETEK
ELŐNYÖK: LÖVÉTEI LAKHELY
KÖZBIRTOKOSSÁGI TAGSÁG
B KATEGORIÁS JOGOSÍTVÁNY

JELENTKEZÉSI HATÁRIDŐ 2011. JÚLIUS 1.
A VIZSGA IDŐPONTJA JÚLIUS 6.

ÉRDEKLÖDNI A KÖZBIRTOKOSSÁG
SZÉKHELYÉN, VAGY A 0266 220 728
TELEFONSZÁMON.

VEZETŐSÉG

LÖVÉTE, 2011. JÚNIUS 17.

Szeretnék köszönetet mondani az egyik helyi üzlet lelkiismeretes elárúsítóinak, akik megke- resték és visszaszolgáltatták az elvesztett aranyfülbegalómat.

Köszönöm szépen!
P.E.

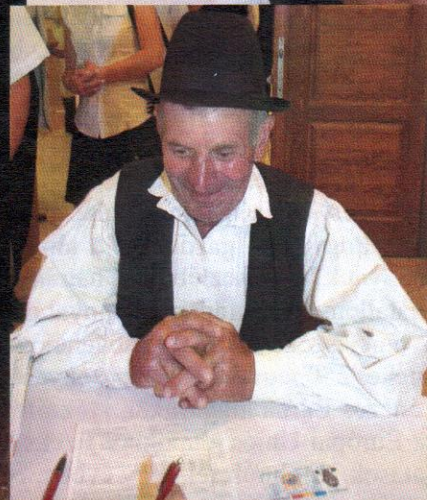
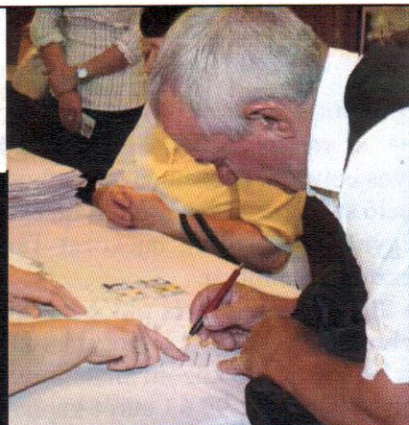

Az irányító.

Maglódi Városnapok

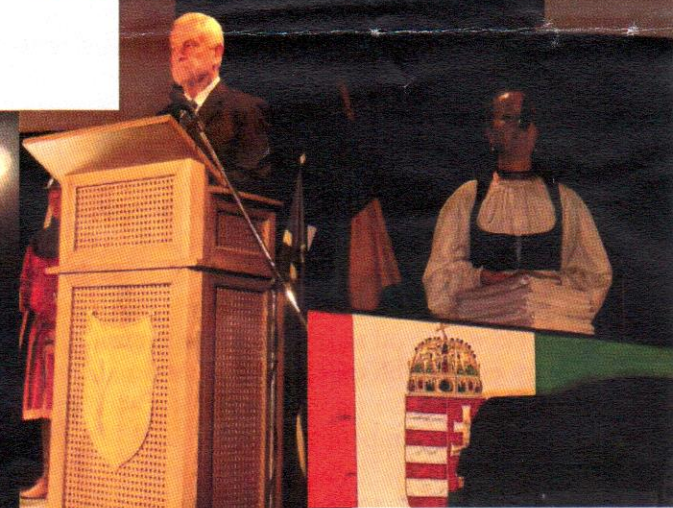
2011. június 24-26.

18.00

Ünnepélyes állampolgársági eskütétel

18.00

...lövétei Kákvirág és a maglódi Kacamajka Néptáncszöftes néptáncgyűftes (Pozsony)

